

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234584928/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Puh, de unge Piger pustede og rystede deres Skørter:

— Hvor mange Alen har vi nu!

Og den ene svang Guirlanden som et Sjippetov, mens den anden tog fat og begyndte at synge:

I Skov, hvor Bøssen knalder,
hvor Jægerhornet gjalder
og Hundekoblet gøer.
Hvor Fugl med knækket Vinge
og Dyr med saaret Bringe
forbløder sig og dør —

Halloh, Halloh, Halloh, Halloh,
hvor Hundekoblet gøer.

Oppe paa Højen hos Fru Brandt var Skovriderens komne.

Fru Lund var gaaet herop: hun maatte dog give en Buket.

— Og mine Roser, sagde hun: Gud véd, hvordan det gaar til — jeg synes dog, de stod saa godt, og der bli'er ikke andet end Knopper af dem ... Og de paa Kirkegaarden, som staar saa rigt, dem vilde jeg dog nødig bruge i saadan en Anledning ...

Fru Lund kunde saa godt faa, hvad Fru Brandt havde. Men det var jo ikke meget.

— Aa, Gud, sagde Fru Lund ganske lettet: Konferensraaden ser nok mest paa Viljen.

Skovrideren slog Benene mod hinanden og sagde:

— Ja, jeg er en sober Mand, Mo'r, men den tyvende bli'er jeg fuld.

— Ja, ja, Lund, sagde Fruen: naar Du blot ikke vil holde Taler.

Madam Madsen arriverede nede i Stikkelsbærgangen. Hun vidste ikke, hvad hun skulde gribe til: Madsens høje Har maatte stryges, og hun vidste ikke sine levende Raad for et Jern ...

— Da er det s'gu galt, sagde Skovrideren: Madsen, der repræsenterer Krigsmagten.